

heder. Det indeholder kun 7 mindre Paragraffer, saa det er let overskueligt. Det gaar ud paa, at indtil Udgangen af Skatteaaret 1942—43 er Beboelsesejendomme, som er taget i Brug efter 1. Januar 1918, fritaget for Ejendomsskyld til Stat og til Kommune, saafremt Lejlighederne i de paa-gældende Ejendomme ikke hver for sig udgør et Bruttoflademaal af over 120 m². 120 m² er altsaa Maksimumsgrænsen; Lejligheder, der har større Flademaal, kommer ikke i Betragtning. En Lejlighed med et Areal af 120 m² er en jævn 4 Værelsers Lejlighed. I øvrigt er der i § 1 Bestemmelser vedrørende særlige Forhold, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa her — Medlemmerne kan jo læse sig dertil.

Begæringer om hel eller delvis Fritagelse for Ejendomsskyld skal indsendes til vedkommende Kommunalbestyrelse paa Skemaer, der naturligvis udarbejdes af Ministeriet og tilstilles Kommunerne, og de skal indsendes til Kommunalbestyrelsen inden Udgangen af Juli Maaned 1927. Om denne Tidsfrist er den rigtige eller ej, skal jeg ikke kunne sige; man kan naturligvis forhandle om dette, der jo kun er en Detail. Kommunalbestyrelsen skal saa, efter at Begæringen er indsendt, træffe Bestemmelse om, hvorvidt den begærede Fritagelse kan bevilges i Henhold til Lovens § 1 eller ikke. I øvrigt er der i Paragraffen fastsat nærmere Tidsbestemmelser.

De Skattelempelser, der tilstaaes, gælder fra 1. April 1928 at regne og til Udgangen af Skatteaaret 1942—43. Dernæst er der en Bestemmelse om, at dersom en Ejendom, der har faaet tilstaaet Skattelempelse i Henhold til Loven, ombygges eller anvendes paa anden Maade, saa at den taber den Karakter, den havde ved Tilstaaelsen af Skattelempelsen, skal der selvfølgelig finde en ny Vurdering af den paa-gældende Ejendom Sted. Der skal ogsaa træffes særlige Bestemmelser, hvis en Ejendom, for hvilken der begæres Skattelempelse, har været underkastet Ejerskifte og derved eller paa anden Maade er blevet frigjort for en Del af sin Behæftelse og som Følge deraf er i Ejerens Besiddelse til en lavere Pris end den Pris, som danner Grundlaget for Lovforslaget.

I § 5 bestemmes, at alle de Bestemmelser, jeg her har nævnt med Hensyn til Adgang til at opnaa Skattelempelser, finder Anvendelse indtil Udgangen af Skatteaaret 1942—43 ogsaa for de Beboelsesejendomme, hvis Opførelse paabegyndtes inden 1. April 1933. Dette Aarstal er naturligvis for saa vidt vilkaarligt valgt, som der ikke er nogen

ubetinget Begrundelse for at sætte denne Grænse, men naar Grænsen er sat til dette Tidspunkt, skyldes det den Omstændighed, at vi skønner, at vi til den Tid maa være kommet ind i saadanne Forhold, at der ikke længere er Fluktuation i Priserne paa Boligbyggeri. Man kan naturligvis altid tvistes om, hvorvidt Aaret 1933 er det rigtige eller ikke, men Hensigten med Bestemmelsen er, at Fritagelsen skal gælde for de Ejendomme, der er opført indtil det Tidspunkt, da den egentlige Krisetid er forbi.

Endelig er der i § 6 en Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelsernes Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeren, hvis Kendelser da er endelige.

Hvad den finansielle Virkning af dette Lovforslag vil blive, kan jeg ikke sige, da jeg ikke har Midler til min Raadighed til at udregne det saa nøjagtigt, at jeg tør fremsætte Tal dette Forhold vedrørende, men jeg gaar ud fra, at Ministeriet allerede har gjort Beregninger derover og er i Stand til statistisk at belyse, hvad det betyder for Staten og for Kommunerne, i hvert Tilfælde samlet, og hvad det kan betyde i de enkelte Tilfælde for dem, som ejer Boligerne og faar godt af de foreslaaede Bestemmelser.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Jeg haaber, at Venstre vil vise det Velvillie og arbejde paa at faa det gennemført, med andre Ord, at Venstre vil vedstaa det Tilsagn om Velvillie, som blev givet under Forhandlingerne om Loven om de kommunale Skatter i Samlingen 1925—26.

Ordføreren for Forslagsstillerne til de under Nr. 3 og 4 paa Dagsordenen opførte Lovforslag (Niels Frederiksen): Begrundelsen for de to Lovforslag, som mit Parti har forelagt, og som gaar ud paa Fritagelse af Nybygninger m. m. for Ejendomsskyld til Staten og for kommunal Ejendomsskyld, blev givet ved Lovforslagernes Forelæggelse, og jeg skal i det væsentligste henholde mig til disse Bemærkninger.

Lovforslagene er jo væsentligst forelagt, for at der skal kunne gives Lettelser for de Ejendomsskatter, som i Øjeblikket sikkert er dem, som tynger haardst og er mest urimelige. Der er ingen Tvivl om, at de Bygninger, som opføres i Øjeblikket, er de Foretagender, som skattemæssigt behandles mest uretfærdigt i vor Lovgivning, og der er heller ingen Tvivl om, at en Beskatning som Ejendomsskylden paa Bygninger i Øjeblikket virker hemmende paa Byggeriet og tillige fordyrende paa alle de Lejligheder, som findes i Bygninger, der er opført i de